

pressat pel Dr. Moll, ha d'ésser desinteressat, sense mires particularistes, i aquest ajut té que prestar-se amb convicció, no sols moral, sinó material; volem dir amb això, aportant-hi el concurs personal, en forma de canvi constant d'impressions amb els companys, per tal que si existeixen diversitat de criteris o divergències de procediment, no siguin aquestes explotades pels descontents d'ofici, que en ésser amb interès exterioritzades per aquests, aparegui als ulls dels companys un divorci que mai no ha existit i que sols pot convenir als que tenen interès en propar-lo.

No sols la col·laboració personal és necessària; és imprescindible, també, l'ajut de totes les entitats mèdiques de Catalunya i al front de totes elles el Col·legi de Barcelona, que és l'entitat que més pot ajudar, en certs aspectes, el vast programa de govern exposat en forma mestriüola pel Dr. Moll.

El company volgut Orenç Valls, en un editorial publicat en aquestes planes, en parlar de les relacions entre el Col·legi i el Sindicat, deia amb tota raó "...que ambdós tenen d'anar de bracet, compenetrats, actuant cada un d'ells en llur particular sector, fent tolerable l'un l'oficialitat de l'altre i aconseguint per aquell, per mitjà d'aquest, les millores socials que en dret i en justícia puguin obtenir-se". Exactísim.

Per aquesta raó, el Sindicat no pot permetre ni permetrà mai que la Junta del Col·legi caigui en mans alienes.

Fa més de tres anys que entre els Presidents del Sindicat i del Col·legi, malgrat de les rigoroses ordres de la Dictadura, existeix una constant comunicació, sobretot pel que afecta als assumptes de màxim interès per a la classe mèdica; cal que aquesta compenetració s'estengui entre els consellers i els membres de les Juntes de Govern; és necessari, en benefici de tots, obtenir una perfecta fusió per a donar més força i més relleu als acords i a les orientacions respectives.

La Junta actual d'aquest Col·legi té el deure d'ajudar amb totes les seves forces el programa llançat pel President del Sindicat; no sols per deure, perquè tots procedim d'allí, sinó per íntima i arrelada convicció.

El programa del Sindicat deu ésser i és el nostre.

Estadística oficial de malalties infeccioses

Els informes sanitaris. Declaracions de malaltia

Es recorda a tots els senyors metges l'obligació que tenen d'estendre l'informe sanitari de les malalties infecto-contagioses assistides, i se'ls prevé de les sancions a què s'exposen per llur ommissió o falta de diligència en el dit extrem.

Per tal de facilitar el compliment de les disposicions vigents sobre la declaració de malalties infecto-contagioses, publiquem a continuació una relació de les mateixes per ordre alfabètic:

Còlera, Dengu, Diftèria, Disenteria, Encefalitis letàrgica, Escarlatina, Febre groga, Febre tifoidea, Grip, Meningitis cerebrospinal, Paràlisi infantil, Pesta bubònica, Septicèmia puerperal, Tifus exantemàtic, Tos ferina, Tracoma, Tuberculosi, Varicèlla, Varioloide, Verola, Xarampió.